Ч. 75. Четвер 13 (26) цьвітня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На початку вчерашного засіданя палати послів висказав президент іменем палати найглубше сочувство з причини катастроф в Італії і Сан Франціско та просив о уповажненє, щоби за посередництвом правительства міг передати вирази сочувства правительствам Італії і Сполучених Держав. Відтак нововибрані посли Баталія і Бреза зложили посольске приреченє.

Міністер торговлі предложив проєкт закона о поборюваню нечестної конкуренциї. — Суд львівский зажадав виданя пос Брайтера з причини жалоби о обиду чести. — Пос. Мойса і Длужаньский предложили іменем Кола польского пильне внесенє в справі запомоги для погорільців в Снятині. — Пос. Єґер поставив пильне внесенє в справі паленя тіл померших. Той сам посол заповів пильне внесенє в справі події в суді в Аш, де треба було відрочити розправу з причини, що пос. Бакса переводив єї в чеській мові. В тій самій справі заповіли інтерпеляциї і чеські посли. — Пос. Пешка поставив пильне внесенє взиваюче правительство, щоби не робило ніяких уступок в справі довозу худоби з Сербії.

Опісля промавляв пос. Єґер, мотивуючи своє внесенє в справі паленя тіл померших. По Єґері промавляв міністер справ внутрішних ґр. Біляндт-Райдт і вказав на обовязуючі законні постанови в справі хороненя померших та заявив, що жадана внескодавцем зміна може бути переведена лиш в дорозі розпорядженя. Правительство не уважає тої справи за пильну тим більше, що паленє тіл померших противить ся звичаям найширших кругів населеня і чувствам релігійним. По остаточній промові пос. Єґера відкинено пильність внесеня о паленю тіл померших 67 голосами против 54.

Пос. Люеґер мотивував пильність внесеня, після котрого правительство не має з Сербією заключати ніякої угоди що до торговлі худобою. Бесідник підчас своєї промови атакував сербску армію, против чого запротестували чеські посли Хоц, Прашек і др. Опісля промавляли ще посли Прашек, Ґінтер, Пешка і др., почім ухвалено пильність 138 голосами против 42 а наконець і само внесенє. По сім перервано наради і приступлено до залагодженя формальностий.

Коли приступлено до дальших нарад, домагав ся пос. Герцоґ скорого скликаня комісиї на внесенє пос. Дершати, котра має ся заняти справою передискутованя і управильненя нинішних відносин Австриї до Угорщини. — Пос. Штернберґ поставив внесенє, щоби звіт комісиї для непорушимости посольскої в кількох справах о виданє послів судам, поставлено на порядку дневнім найблизшого засіданя. Внесенє то ухвалено і на тім закінчено засіданє, а слідуюче назначено на пятницю.

З комісиї для реформи виборчої.

По засіданю палати послів зібрала ся на наради комісия для реформи виборчої і вела дальшу дискусию ґенеральну над предложенєм правительства. На засіданю були також президент міністрів бар. Ґавч і міністер справ внутрішних ґр. Біляндт-Райдт.

Пос. Штайн в довшій промові виясняв становище Всенімців і підносив, що они зовсім не противні розумній реформі виборчій, котру однак треба би так перевести, щоби половина послів виходила із загального голосованя, а другу половину щоби вибирали орґанізациї фахові. Проєкт правительства неможливий до принятя, бо творить більшість славяньску і не єсть справедливий. Бесідник виступив против проєктованої реформи реґуляміну палати і вносив, щоби комісия перейшла над проєктом правительства до порядку дневного. На случай відкиненя того внесеня поставив він внесенє взиваюче правительство, щоби предложений проєкт закона взяло

---

27)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Відвага і охота Мариянни для такої задачі була досить велика, але до єї виконаня не було так легко. Они приїхали із Штокгольму просто до того мешканя в Черінґ крос і видаючи себе за брата і сестру, — що не було тяжко, бо Павло говорив плавно по анґлійски — хотіли там ждати, доки аж їх справи не уложать ся. На бажанє Павла, як вже звістно, не сьміла Мариянна доносити знакомим про свій побут в столици. Она не писала також до малого Ришарда і ніколи не виходила з мешканя. Тому було очивидно тяжко для молодої дівчини найти яке небудь заняте. Павло з своєї сторони пригадав собі, що єго шкільний товариш ґраф Тальві з Новгорода був під той час приділений до льондоньскої амбасади. Він написав до него і до свого близького свояка князя Тольми та описав їм своє положенє і свої наміри.

— Я не зрадник — писав він. — Сиджу лише тут, аби стеречи тайн Мариянни, не аби їх продати Анґлії.

Листи вислано, але минуло досить часу, а не надходила ніяка відповідь. Вкінци пятьнайцятого дня, коли Павло сидів при своїм вікні і ждав на Мариянну, що мала прийти на снїданє, почав пізнавати, що єго давні приятелі не хотіли хиба нічого про него знати. Він все гадав, що князь Тольма то чоловік розумний і щирий, в правдивім значіню слова благородний, котрого сьвітогляд ще розширив ся в наслідок далеких подорожий, які відбував. Але на перше письмо, яке вислав до Парижа, не було ніякої відповіди. Він гадав, що князя там не була; може перебував тепер в Монако, або їздив куди на своїм яхті. Не хотів вірити, аби той чоловік, що любив єго як рідного сина, міг єго опустити в годині небезпечности. Бояв ся сказати собі правду і укривав єї перед собою.

До кімнати увійшла Мариянна, коли він ще сидів задуманий при вікні. Она підійшла до него, нахилила ся і поцілувала єго в лице. Не уважаючи на час і місце, зірвав ся він і обійняв єї своїми раменами.

— Найдорожша — скрикнув — ти знов звела мене на землю! А як ти хороше виглядаєш! Таки нема ліпшого лікаря як воздух рідного краю! Ти добре спала, правда?

Она не хотіла єму нічого говорити о непереспаній ночи і він не замітив, що лице було румяне від ослабленя.

— Я все добре сплю, дорогий — сказала, усьміхаючи ся легко — ти не потребуєш о то боятись ся.

Відтак взяла чайник і наливаючи єму чай, спитала, чи не прийшли листи.

Він сумно похитав головою.

— Тальвіого певно нема в Льондоні, инакше дав би ся чути. Ми оба були як братя і він ніколи не полишить мене, а що до Тольми, то він скорше чи пізнійше відповість на певно. Він ніколи не задержує ся довше в однім місті, для него цілий сьвіт родиною. Але я певно знаю, що він поможе мені, скоро лише дійде до него мій лист. Він не дбає о чужі погляди; вже від дванайцятого року мого житя називав він мене все сином, а я писав до него заєдно як до вітця. Доки не надійде поміч обох моїх приятелів, маємо числячи на анґлійскі гроші двіста фунтів штерлінґів, а як їх видамо, то все ще полишить ся нам „Есмеральда“. Я пішлю єї на остров Ґвайт, де все перебувають спортсмени, і она принесе нам що найменше двайцять тисяч рублів. Тоді можемо спокійно роздумувати і укладати пляни. Я вже трохи гадав над будучностию і моє дальше житє видае ся мені тепер трохи відраднійшим. Впрочім сильний мужчина не так легко помре з голоду, коли дійстно хоче працювати, а коли би мало прийти до крайности, то можу уділяти науки російского язика.

Він сердечно засьміяв ся на ту гадку і попросив о ще одну склянку чаю. Она не хотіла єму сказати, що не поділяє єго надій; на єї лици був усьміх, коли поглянула на него.

— Здає ся, Павле, що ти вже вжив ся в Анґлії — відозвала ся — і з того я дуже тішу ся. Нам буде ліпше, коли я лиш знов прийду до сил і зможу працювати. Ти не забувай о мені, коли говориш о своїх плянах. Я не можу все сидіти без діла, коли не хочу зійти з розуму.

— Ти будеш панию мого дому — відповів він з відблеском давної гордости. — Я наслідник князя Тольми і буду вже знати, як устроїти для тебе дім.

назад, а по оголошеню реформи виборчої на Угорщині щоби предложило новий закон виборчий, котрий би не обнимав Галичини, Буковини і Дальмациї, признав би язик німецкий язиком нарад парляментарних і містив в собі занесене §. 14. На случай відкиненя сего внесеня заповів, що предложить в специяльній дискусиї внесеня: о відокремленю Галичини, о знесеню §. 14, о заведеню німецкої мови яко парляментарної і державної і о зміні ординациї виборчої в тім дусї, щоби половина послів була вибирана загальним голосованем, а половина фаховими орґанізациями.

Пос. Толлінґер жалував ся на упослїджене країв альпейских і сільского населеня супротив міст. Хвиля внесеня реформи виборчої не була користно вибрана і може причинити ся до викликаня спорів межи партиями та до відобраня палаті сили потрібної супротив Угорщини. Партия бесїдника була завсїгди за розширенем права виборчого, але задля охорони стану середного домагав ся бесїдник системи плюральної. Наконець жадав бесїдник збільшеня числа мандатів сільских.

Пос. Грубий зазначив, що Шлеск у відношеню до инших країв одержав за мало мандатів, мимо того предлогу правительства можна приняти за основу до компромісу. Бесїдник відкликував ся до шлеских послів, щоби підпирали змаганя в справі заключеня в справі заключеня національного мира на Шлеску.

Ґр. Вітте о росийских відносинах.

Петербурґский кореспондент берлиньскої Voss. Ztg. розвідував ся у росийского президента міністрів ґр. Вітте'го про відносини в Росиї і оголосив зміст своєї розмови в згаданій ґазеті. Як побачимо, віє з тої розмови велика певність росийского правительства а в тій певности й пробиває ся велика охота господарити по давному і не ступати на нові дороги. Надія на конституцию і якусь самоуправу мали, видко, послужити лиш за той дур, котрий в перший хвили загального невдоволеня по нещасливій війні мав завернути людем голову на то, щоби в першім розгоні розпуки не знищено таки на правду царского самодержавія і чиновничої всемогучости. Нинї діло стоїть вже инакше і навіть ґр. Вітте може вже сьміло здоймити маску з лиця. В слїдуючім подаємо найхарактеристичнїйші уступи з тої розмови.

На питане кореспондента, як випали вибори до Думи державної, сказав ґр. Вітте: „Кадети“ (конституцийні демократи) то нїяка одноцїла партия. Є між ними й люди в штанах і безштанки, є між ними яких 15 або 16, що держать ся зовсім ясної проґрами, але прочі поки що то зовсім ще люди, о котрих не дасть ся нїчого сказати. Є між ними богато радикальних елементів, котрі може й підуть з конституцийними демократами, а може й нї. Селяни відкидають головні точки проґрами радикалів. Возьміть н. пр. справу автономії. Велика маса росийского народу буде завсїгди виступати против автономії країв на границях держави а в наслїдок того не може бути й бесїди о якійсь небезпечности для держави. Впрочім правительство готове виступити против всего. Доки посли в рамах єствуючих законів будуть поважно займати ся законодатною роботою, можуть ставити проєкти і радити над ними, доки хотять. Але нарушеня основних законів державних правительство під нїяким услівєм не стерпить. Коли же би Дума мимо того хотїла іти своєю власною дорогою, тодї пішлемо єї домів. Щоби ізза того могло прийти знову до революциї, то уважаю за виключене. До революциї на папери може! Може й до замахів на поодиноких мужів державних! Але повстане народу зовсім не можливе. В січни й лютім сего року була би ще нам ворохобня народу ще досить не на руку, але нинї не потребує правительство нїчого бояти ся! Я й не гадаю, щоби прийшло до якогось конфлїкту. От бачите, селяни будуть заспокоєні полагодженем земельної справи а як они будуть противні автономії, так будуть також голосувати на примір против освободженя Жидів!“

О жидівскій справі в Росиї сказав ґр. Вітте: „Я особисто дуже симпатизую з Жидами і хотїв би видїти їх зовсїм вільних, але Жиди самі тому винуваті, коли тепер не будуть освободжені. Они стоять в революциї всюди на першім місци. Правительство не сьміє тепер нїчого робити в жидівскій справі против волї народу. Сего погляду єсть і цар. Росияни сказали би: Жиди стали вільні, бо убивали міністрів і ґубернаторів; коли ми Росияни хочемо також щось осягнути, то мусимо також робити революцию та убивати міністрів і ґубернаторів“.

На питане, чи ґр. Вітте, коли збере ся Дума державна, позістане на своїм становиску, відповів він: Ся справа зовсїм ще не досцїла а єї порішене зависить від многих обставин, в котрих нинї ще не можна розглянути ся. Я впрочім здоров, а коли утомлений і спрацьований, то нехай сему нїхто не дивує ся.

Наконець згадує кореспондент ще й про звістне непорозуміне, яке настало було межи Німеччиною а Росиєю в справі марокканьскій в наслїдок звістної депеші росийского міністра справ заграничних до росийского делеґата в Альґесірас, і каже, що виніс таке враженє, як колиб ґр. Вітте щиро жалував того, що над німецко-росийскими відносинами повисла хмара. Він висказав надію, що хвилеве непорозуміне промине скоро.

Новинки.

Львів, дня 25-го цьвітня 1906.

— **С. Е. п. Маршалок красвий** ґр. Стан. Баденї виїхав в понедїлок по полудни поспішним поїздом в урядових справах до Відня. П. Маршалок поверне до Львова в пятницю.

— **Драматичний конкурс** краєвого видїлу на рускі драматичні твори порішено передвчера, дня 23-го цьвітня. З членів комісиї явили ся: професори унїверситету Днїстряньский, Колесса, Студиньский, професори ґімназиї Кокорудз і Іларий Огоновский і член краєвого видїлу радник Глїджук. Виправдав свою неприсутність проф. Шухевич, а пос. Олесницкий не взяв участи в засїданях комісиї з причини подорожи по Італїї. Проводив комісиї член кр. видїлу радник Верещиньский, а протоколував секретар видїлу п. Шиґодзкий. Комісия радила нових шість годин. По всесторонній дискусиї признано преміі отсим творам: Першу премію в квоті 800 К драмі в 5 діях п. з.: „Лихоліте“; другу в квоті 500 К трагедиї в 3 діях п. з. „Сіль землї“; трету в квоті 350 К фантастичній штуцї в 5 діях а 6 відслонах п. з. „Спокуса“, а четверту премію в квоті 350 К драмі в 4 діях п. з. „Вона“. — По отвореню коверт виявилось, що автором першого твору єсть славний бандурист Гнат Хоткевич; творцем другого і третого Лев Лопатиньский; а четвертого п. Стефан Осипович з Станиславова.

— **Реформа учительских семинарий.** В недїлю в полудне зібрали ся на нараду представителї всїх львівских учительских семинарий, аби обговорити справу з'єдиненя учителїв і учительок всїх учительских семинарий Галичини, та аби спільними силами заняти ся пекучою справою реформи тих заведень. Предсїдателем вибрано директора о. Волча. При дискусиї промовляли др. Нїтман, др. М. Коцюба, др. В. Коцовский, Ц. Новицка, М. Мороз, І. Плішевский, Е. Заремба, о. Волч, Е. Павловский, Л. Яворский і К. Опольска. Всї бесїдники однодушно заявили, що треба

— Але поки що того ще нема, любий, а в Анґлїї не уважає ся встидом для женщини працювати. Ти не уродив ся до того, о чім говориш; ти не знаєш, що то всїлякі трудности і перепони. А я вже научила ся вже бороти ся з сьвітом і не бояти ся того, що сьвіт називає независимостию. Ти будеш щасливий, бо я щаслива, а я поволи буду учити ся собі прощати.

— Ти не маєш собі нїчого прощати — відповів він зворушений. — Бог менї сьвідком, що для мене досить щастя, коли чую кождого дня твій голос і коли можу собі сказати, що сьмію кождого рана поцїлувати твої уста

Они встали від стола і стояли тепер побіч себе. Він притягнув єї до себе і покривав єї лице поцїлуями.

— Утїкнеш ще раз від мене? — спитав єї вкінци, сьміючи ся.

— Певно, коли буду лише сильнїйша.

Він поглянув їй уважно в очи, але єї лице зраджувало аж надто, що то був лиш жарт.

І він жартуючи й собі, спитав:

— А кудиж ти утїкнеш тут, в Льондонї?

— До церкви — шепнула і укрила своє лице на єго грудях.

Стукане до дверий перервало їх розмову. Мариянна приступила до зеркала, аби упорядкувати своє волосе, а він отворив письмо, яке передала єму служниця з замїткою, що на відповідь жде післанець.

Мариянна поглянула через плече Павла, аби перечитати лист.

— Чи той лист від твоїх знакомих? — спитала живо.

— Так, від Теодора Тальві'ого — відповів, а рука, що держала, лист дрожала від утїхи і зворушеня. — Пійду сейчас до него. Я казав тобі, що ми оба любимо ся як братя. Перечитай той лист і напиши замість мене відповідь. Я хочу ще нинї поговорити з ним, сейчас. Слава Богу, тепер всї перепони усунені!

Почав глядати капелюха і рукавичок і не замітив сумніву, який проявив ся на лици Мариянни. Коли відповідь була написана, подала она єму адресу на улицю South Andley, де мешкав Тальві.

— Мусиш взяти фіякра і нехай він заждже на тебе — сказала рішучо. — Впрочім я вложу до кишенї твого плаща карту, де буде записане наше мешканє; инакше ти ще забудеш, де оно. І щоби тебе той Тальві не задержав надто довго!

— Він не задержить мене довше як годину; я привезу єго відтак сюди і представлю тобі єго. Відтак пійдемо кудись разом з'їсти. Яж тобі казав, що мої приятелї не покинуть мене.

Павло говорив без упину дальше, між тим як она чистила єго сурдут і віткнула в дїрку від ґузика кілька лелїй, які він їй був купив. Коли вже може яких десять разів попрощали ся, глядїла за ним з вікна, як він ішов улицею, високий, широкоплечий, хороший. Богато людий оглядало ся за ним, але він не бачив нїкого, з виїмком одного білого лиця у вікнї, для котрого він на всьо відважив ся і котре привело єго сюди, до того краю прогнаня.

— Она буде моєю жінкою до тиждня — говорив він до себе, йдучи. — Нїчого менї не стане ся, доки лиш она буде коло мене.

(Дальше буде).

з'єдинити все учительство семинарий, лише що до форми, як то зробити, бесідники ріжнили ся в поглядах. Порішено більшостию голосів прилучити ся яко окреме „коло“ до Товариства учителів висших шкіл, але не полагоджувати тої справи, поки не ухвалить єї загал всїх учителів і учительок львівских учит. семинарий. В тій цїли мають відбути ся збори всего учительства львівских семинарий в пятницю дня 27 с. м. о 6 год. вечер в будинку жін. учит. семинариї при ул. Сакраменток. До приготованя тих нарад і уложеня дотичних внесень та повідомленя учительских зборів семинарий на провінциї вибрано комітет, до якого війшли: др. Коцюба, др. Пітман, Е. Павловский, о. Волч, Ц. Новицка, Рихновска і З. Сгшалковска.

— **Убийство для рабунку.** З Праги доносять: Дня 19 с. м. зник в Пляп, коло Найгавс, листонос Чудек. Як опісля показало ся, убила его жінка муляря Новотного разом з своїм любовником і зрабувала грошевий лист з 600 коронами. По доверпенім убийстві виновники утїкли, однако їх зловлено. При ревізиї в домі Новотної найдено труна листоноса з розбитою головою, прикритого подушками.

— **Дрібні вісти.** В місцевости Пильвишки на Литві вибух оногди грізний пожар і знищив 80 домів. — В Кенїгінгоф, в Чехії, застрайкували робітники майже у всїх фабриках пряжи, жадаючи підвисшеня платні. — Рада міста Гусятина надала почетне горожаньство старості в Гусятинї, п. Евг. Дільцови — В Бремі знищив передвчера пожар в маґазинї фірми „Бішоф і Сп-ка“ 3000 пак бавовни. — В Петербурзї відобрав собі оногди житє полковник Рутковский, котрого увільнено від служби. Аби охоронити родини перед нуждою, отруїв свої три дочки і себе ґазом. Одну з дочок, що давала ще слабі знаки житя, відставлено до шпиталя. — Микита Безик, 40-лїтний заможний господар в Черхові коло Самбора, повісив ся дня 11 с. м. в стодолї, осиротивши жінку і пятеро дїтий.

— **Сан Франціско,** називане Американцями „Царицею Заходу“, що творить нинї купу звалищ, має бути відбудоване і за кілька лїт має пишати ся ще в більшій красотї і богатстві як доси. Так порішили американьскі богачі і цїлі північно-американьскі Сполучені Держави. Місто стане завдяки грошевій силї Америки, котра відкинула всяку поміч заграниці для бездомного населеня міст, навіщених катастрофою. Правительство Сполученух Держав кинуло на першу поміч 10 міл. долярів. Міліонери і богачі зложили дальших 15 міліонів. Жертви безнастанно ростуть і дають запоруку, що Америка здвигне на звалищах нове місто без центима помочи тих, що нинї остають без даху і гроша. Населенє Сан Франціска завдяки щедрости своїх богатих співгорожан нї на хвилю не відчуло голоду нї холоду. На вість про катастрофу крім датків в грошах посипались датки в натуралїях. Зелїзниці даром перевозять тисячі сотнарів збіжа, тисячі штук одїжи, накривал, шатер і всего, що потрібне до житя під голим небом. Ріжні міста Спол. Держав заявили охоту власним коштом перехарчувати, приодїти і примістити по кілька тисяч бездомних жителів Сан Франціска, поки для них не стане нове місто збудоване з публичних складок.

Телеґрами.

Будапешт 25 цьвітня. Основано тут центральне заведенє для з'ужиткованя спіритусу. Союз краєвих горалень рільничих заключив відповідну умову з горальнями промисловими. Нове заведенє обнимає з'ужиткованє цїлого угорского континґенту спіритусу.

Варшава 25 цьвітня. Кількох мужчин убраних в уніформи полицийні і заосмотрених у фальшиві документи вивели з вязниці 10 политичних вязнїв і щезли з ними без слїду.

Варшава 25 цьвітня. Часописи подають близший опис виведеня з вязниці политичних вязнїв. Оногди мала бути розбирана в окружнім суді справа Кулаковского, котрий брав участь в нападї на одну з контор. Коли введенє обжалованого на салю опізняло ся, післали до заряду вязниці з запитанем о причину. Тоді довідали ся, що о 3 год. в ночи прибуло до вязниці 7 людий, з котрих 1 був перебраний за офіцира від полициї, а иньші за полициянтів і показали підроблені документи, уповажняючі їх до забраня 10 вязнїв в цїли відставленя їх до цитаделї. Вязнїв тих видано і всї поїхали арештантскою кариткою. Каритку знайдено опісля в однім з городів; візник лежав звязаний а коло него 6 мундурів полицийних. Вязнї і їх конвой втекли. — Вчера рано виконано напад на льокаль IV. Товариства кредиту. Розбишаки з добутими револьверами впали до льокалю і забрали 5200 рублів, а відтак розбігли ся в двох напрямах. Одного з них зловлено, але крім револьвера не знайдено при нім нїчого.

Зальцбурґ 25 цьвітня. Сеї ночи теплота нагло обнизила ся і впав обильний снїг. До сеї хвилї паде ще снїг.

Марсилїя 25 цьвітня. 1200 робітників друкарских ухвалило нинї розпочати страйк.

Париж 25 цьвітня. Тисяч помічників малярских постановило застрайкувати з днем 1 мая.

Москва 25 цьвітня. (П. А.) З причини що на тутешнім університетї настав спокій, виклади розпічнуть ся знову. В інжинірскій школї наука вже відбуває ся.

Тифлїс 25 цьвітня. (П. А.) Нинї кинено на улици бомбу на князів Амілатоварі і Машабелї. Обох зранено; виновники втекли.

Константинопіль 25 цьвітня. Австроугорский конзуль в Джедда, др. Лев Прохнік, помер на десентерию.

Білосток 25 цьвітня. (П. А.) Вчера вечером в осередку міста кинено бомбу до одного із склепів. Виновник втік.

Сан Франціско 25 цьвітня. Після дат урядових видобуто доси з під розвалин около 1000 трупів; здає ся що буде ще більше.

Господарство, промисл і торговля.

— **Новий розклад їзди,** що входить в житє з днем 1 мая с. р., улягне на шляхах позістаючих в зарядї ц. к. Дирекциї зелїзниць у Львові слїдуючим змінам:

На шляху головнім з Ряшева до Підволочиск крім незначних мінутових змін в руху декотрих поїздів поспішних і особових улягнуть значнїйшій зміні тілько поїзди особові ч. 15 і 13, з котрих перший приходити буде до Львова як доси о год. 5 мін. 25 вечером, а відходити в напрямі до Підволочиск вже о год. 6 мін. 15 вечером а не як доси о 9-тій, однак з утратою получення в Краснім до Бродів а в Підволочисках до Києва і Одеси.

Ті получення буде удержувати від 1. мая поїзд особовий ч. 13, котрий приходить до Львова о год. 9 мін. 30, а відходить о год. 9 мін. 50 вечером (тепер доперва о 11 в ночи).

Той послїдний поїзд буде проводити вози I. і II. кляси зі Львова просто до Копичинець через Тернопіль.

Від 1. мая буде курсувати віз I. і II. кляси зі Львова через Переворск і Розвадів до Дембиці при поїздї ч. 18, відходячім зі Львова о 11 год. в ночи.

Поїзди поспішні, приходячі до Львова в порі пополудневій з Кракова і Підволочиск, позискають у Львові крім дотеперішного получення з поїздом поспішним також полученє з новим поїздом особовим ч. 315, відходячим зі Львова до Черновець о год. 3 мін. 30 по полудни.

На шляху зі Стрия до Хирова зискав вечірний поїзд стрийский ч. 1220 проводженє з Дрогобича до Самбора в місце дотеперішного поїзду мішаного, а дальше в Самборі полученє з нічним поїздом самбірским ч. 1212, відходячим через Хирів, Нове Загірє, Сянік до Кракова.

Курсуючий доси тілько зі Сянока до Самбора пополудни поїзд особовий ч. 1229, переходити буде від 1. мая вже з Ясла до Стрия, через що позискує ся так дуже пожаданє полученє поїзду поспішного вечірного ч. 15 їдучого з Віденя, Кракова, з Дрогобичем, Бориславом і Стриєм через Перемишль, Хирів.

Згадані повисше поїзди ч. 1220 зі Стрия і 1229 з Ясла одержать в Дрогобичи догідне нове полученє з Бориславом.

На шляху з Самбора до Сянок переходити буде третя пара поїздів особових в порі передполудневій, котра найде безпосереднє полученє в Самборі у всїх трех напрямах — Стрий, Львів і Хирів взглядно Перемишль і навідворот.

Зелїзниця льокальна Борки великі-Грималів одержить трету пару мішаних поїздів, котра уможливить комунікацию поміж Грималовом і Львовом як і Грималовом а Підволочисками в порі деннїй.

На зелїзници льокальній Львів-Яворів задержано дотеперішний розклад їзди з незначними змінами.

На зелїзници Львів-Белзець позістає дотеперішний розклад їзди з незначною зміною, тілько поїзд льокальний ч. 2215, переходячий в неділї зі Львова до Рави рускої, — відходити буде зі Львова о 20 мінут пізнїйше т. є. о год. 11 мін. 35 в ночи.

Поміж Львовом а Бруховичами переходити будуть поїзди сезонові в той спосіб, що від 6. мая до 23. вересня відходити буде зі Львова, крім поїздів звичайних до Рави рускої щоденно ще 4 поїзди сезонові а то о год. 6.05 рано, 2.38 і 3.40 пополудни і 6.26 вечером, а вертати будуть до Львова о год. 7.07 рано, 3.25 і 5.30 пополудни і о 8.20 веч.

Крім того переходити ще буде в неділї і рим.-кат. сьвята ще 2 поїзди, з котрих оден буде відходити зі Львова о 9 год., а вертати о 10 передполуднем, а другий відходити о 12.40 а вертати о 1.46 пополудни.

Від 1. червня до 31. серпня відходити буде в неділї і рим.-кат. сьвята зі Львова ще оден поїзд о год. 8.34 вечером, а вертати до Львова о год. 9.35 вечером.

Від 13. мая до 16. вересня відходити буде зі Львова до Любіня великого кождої неділї і рим.-кат. сьвята поїзд льокальний о год. 2 мін. 1 пополудни а вертати буде до Львова о год. 11 мін. 50 в ночи.

Поміж Львовом а Щирцем переходити буде від 27. мая до 16 вересня кождої неділї і рим.-кат. сьвят 2 поїзди, а то оден зі Львова о год. 10.45 перед полуднем а другий зі Щирця до Львова о год. 9.40 вечером.

На зелїзници льокальній Львів-Яворів курсувати будуть крім поїздів звичайних ще й поїзди сезонові поміж Львовом і Яновом, а іменно: від 1. мая до 30. вересня щоденно одна пара поїздів з відїздом зі Львова о год. 9.15 перед полуднем а з поворотом до Львова о год. 1.15 пополудни; від 13. мая до 9 вересня щоденно друга пара з виїздом зі Львова о год. 3.14 пополудни а поворотом до Львова о год. 9.25 вечером.

Розклади їзди стінні і в форматї книжок вийшли вже з друку і можна їх дістати по дотеперішній цїнї у всїх касах особових, в бюрі інформацийнім ц. к. зелїзниць державних у Львові, пасаж Гавсмана, в касї ц. к. Дирекциї і у портиєра в будинку дирекцийнім ул. Красіцких ч. 5.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 24 цьвітня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·15 до 8·30; жито 5·70 до 5·90; овес 6·90 до 7·20; ячмінь пашний 6·20 до 6·50; ячмінь броварний 6·75 до 7·20; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 8·50 до 9·—; бобик 6·40 до 6·70; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 55·—; конюшина біла 40·— до 55·—; конюшина шведска 75·— до 90·—; тимотка 22·— до 26·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).